

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Варна, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ ГО, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
мл.с. Станислав М. Ангелов

при участието на секретаря Марияна Ив. Иванова
като разгледа докладваното от мл.с. Станислав М. Ангелов Въззивно гражданско дело № 20233100502268 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Двадесета от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба входящ № 67961/14.09.2023г по описа на РС-Варна, подадена от Т. С. С., ЕГН *****, чрез процесуалния му представител адв. Н. Н. от АК-Варна, срещу Решение № 2943/17.08.2023 г., постановено по гр. д. № 11887/2022 г. по описа на РС-Варна, 7-ми с-в, с което Районен съд – Варна е отхвърлил предявените от Т. С. С. искове с правно основание чл. 71, ал.1, т. 2 и т. 3 от ЗЗДискр. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието: за осъждане на ответника да преустанови нарушението, изразяващо се в неравно третиране по признак „лично положение“ и „имуществено състояние“ – неосигуряване на Т. С. на необходимата адекватна медицинска помощ /грижа в периода от 01.10.2017г. до 15.11.2022г., пребиваващ в ЗОО „Разделна“ Варна, както и да се въздържа от по-нататъшни нарушения; за осъждане ответника да му заплати сумата от 3000 лева, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди във вид на душевни болки и страдания- стрес, притеснение, унижение на човешкото достойнство, усещане за безпомощност, чувство на безизходица, психическо разстройство, търпени в резултат на дискриминационно отношение, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 15.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението и е осъдил Т. С. С. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието сумата от 150 лева, представляваща дължимо на основание чл. 78, ал. 3, вр. ал. 8 от ГПК юрисконсултско възнаграждение в производството.

Въззивната страна счита обжалваното първоинстанционно решение за неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Моли, обжалваното решение да бъде отменено и съдът да постанови друго решение, с което да уважи предявените искове.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба, от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуален представител ст. юрисконсулт С.

С., в който се моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение и постановеното първоинстанционно решение да бъде потвърдено, като правилно, обосновано, законосъобразно и постановено в съответствие с материалния закон.

В открито съдебно заседание въззивната страна - Т. С. С., редовно призован, не се явява, не се представлява.

Постъпила е молба входящ № 979/15.01.2024г по описа на ОС-Варна, подадена от адв. Н. Н., процесуален представител на Т. С., с която моли първоинстанционното решение да бъде отменено и да бъде постановено решение, с което предявените искове да бъдат уважени.

В открито съдебно заседание въззиваемата страна Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ редовно призована, не изпраща представител.

Постъпила е молба входящ № 928/12.01.2024г по описа на ОС-Варна, подадена от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуалния ѝ представител ст. юрисконсулт С. С., с която поддържа подадения писмен отговор на въззивната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред РС-Варна е образувано по повод предявени от Т. С. С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДискр: За приемане за установено, че ответникът/въззиваем по наст. дело/ е осъществил по отношение на Т. С. С. дискриминационно отношение по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, изразяващо се в неосигуряването на полагаемата му се медицинска грижа/помощ за периода от 01.10.2017г. до 15.11.2022г. и за осъждането му да заплати на Т. С. сумата от 3000 лева, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди във вид на душевни болки и страдания-стрес, притеснение, унижение на човешкото достойнство, усещане за безпомощност, чувство на безизходица, психическо разстройство, търпени в резултат на дискриминационно отношение, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 15.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

Т. С. С. в исковата си молба излага твърдения, че от 2017г. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в затворническо общежитие от открит тип „Разделна“ към Варненски затвор. Няколко месеца след настаняването си изпитал остра болка в долната част на корема със силно болезнено чувство и физически дискомфорт. Посетил медицинския център за оказване на лекарска помощ. От тогава болките му зачестявали и посещавал често лекуващия лекар д-р Р.. Била му поставена диагноза ингвинална херния и до момента бил лекуван предимно с болкоуспокояващи лекарства, инжекции и пробиотици, от които нямал подобрения. Твърди, че и към настоящия момент търпи силни интензивни болки, не може да спи и да се храни нормално. Не се чувствал пълноценен на работа и го обземала паника, че може да се случи най- лошото. Сочил, че многократно е настоявал и молил писмено и устно затворническата администрация и лекуващия там лекар да му бъде издадено направление за операция на херния или да бъде насочен към хирург за провеждане на адекватното му лечение. Вместо лекуващият лекар да удовлетвори молбата му, той му заявил, че трябва да му плати за операцията 1500 лева за т.нар платно на херния или „да отива да умира“. Твърди, че доколкото му е известно за пациенти с ингвинална херния се провежда болнично лечение по клинична пътека № 167 “оперативни процедури при хернии“, заплащана от НЗОК, с изключение на т.нар платно, но заедно с това твърди, че ползването на тази техника не е задължително и преценката за прилагането ѝ се извършва от специалист- хирург. Посочва, че макар заболяването му да не е животозастрашаващо, общоизвестно е, че лечението му е само хирургично, а операцията е препоръчителна веднага след поставяне на такава диагноза. В противен случай, сочи че би могло състоянието да стане животозастрашаващо.

В тази връзка неясни били причините, поради които на ищеца е отказано издаване на мед. направление за операция или назначаване на допълнителни специализирани

изследвания, поставяйки така в опасност здравето и живота му. Неясно било и по какви критерии била определена сумата от 1500 лева. На следващо място твърди, че от 01.10.2017г. и към 15.11.2022г. служителите в медицинския център към затвора - Варна не са положили необходимите усилия да подобрят здравословното му състояние, тъй като не е била създадена терапевтична стратегия за лечение на заболяванията или предотвратяване тяхното влошаване. В резултат на това, в началото на 2022г. здравословното му състояние прогресивно се е влошило и е бил отвеждан по спешност 4-5 пъти в МБАЛ Св. Анна Варна. Последно бил хоспитализиран на 20.10.2022г., когато лекуващият лекар му е заявил, че задължително следва да бъде опериран. Излага, че в периода на изтърпяване на наложеното му наказание, на други лица, изтърпяващи същото наказание в затворническото общежитие от открит и закрит тип Разделна, затворническата администрация е съдействала/подпомагала своевременно и безплатно с лекарства, медикаменти, назначаване на допълнителни и специализирани прегледи, консултации, издаване на направления за планови операции, вкл. е закупила на едно от лицата протеза за ръка. Същевременно, на него е било отказано закупуване на полагащи се и предписани медикаменти, поради което и ищецът следвало сам и за своя сметка да си ги осигури. Получил е и категоричен отказ от назначаване на допълнителни изследвания и специализирани прегледи, а за предприемане на оперативни действия, следвало да плати определена сума, въпреки че операцията се заплащала от бюджета на НЗОК. От това поведение и неполучаването на полагаемата му се медицинска грижа, счита, че е бил поставен в по-неблагоприятно положение, в сравнение с други затворници и спрямо него е било проявено дискриминационно отношение по „личен признак“, съставляващо пряка дискриминация. Сочи, че неосъщественият контрол и недоброто ръководство в мястото за лишаване от свобода е довело до нарушаване на законовите му права и интереси, признати от вътрешното и международното право- чл. 4 от ЗЗДискр вр. чл.3, чл. 129, ал.3 вр. чл. 135, ал.1 и ал.3 ЗИНЗС, чл.1, чл.3 и чл. 14 ЕКЗПЧОС, Европейските правила на затворите приети от Комитета на министрите на ЕС, чл.6, ал.1, вр. ал.2 КРБ, чл.60, ал.1 и ал.2 Наредба № 2/22.03.2010г. за условията и реда на медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода и Наредба № 12/20.12.2006г. Потвърждава, че лекарят в Медицински център Разделна е предприел действия с цел подобряване общото му здравословно състояние, но счита, че те са били недостатъчни, неадекватни и неефективни спрямо състоянието му. А предписаното му лечение е било само за облекчаване на болките и страданията му. Счита, че с оглед влошаване здравословното му състояние през годините, лекуващият лекар е следвало да назначи допълнителни специализирани изследвания и консултативни прегледи извън мястото на изтърпяване на наказанието. А липсата на достатъчно финансови средства твърди, че не може да служи като основание за отказ от полагащото му се адекватно лечение. По гореизложените съображения отправя искане за уважаване на исковите претенции.

Иска се Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да бъде осъдена да му заплати сумата от 3000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в преживян стрес и притеснение, унижение на човешкото достойнство, усещане за безпомощност, чувство на безисходица, психическо разстройство от дискриминационното поведение за периода от 01.10.2017 г. до 15.11.2022 г.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ГД „Изпълнение на наказанията“, с който искът се оспорва като неоснователен. Оспорва спрямо ищеца да е проявено дискриминационно отношение, което да го поставя в неравностойно положение или да са накърнени правата му на равно третиране. Не било посочено и как точно ищецът е бил третиран по-неблагоприятно при пребиваването му в Затвора Варна в сравнение с третирането на други лица при „сравними сходни обстоятелства“. Прави възражение за изтекла петгодишна погасителна давност за част от исковия период. Искането е за отхвърляне на претенцията.

В открито съдебно заседание пред първата инстанция процесуалният представител на ищеца поддържа исковите си претенции и пледира за уважаването им.

В открито съдебно заседание пред първата инстанция процесуалният представител на

ответника, редовно призован, не се представлява.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и от справка входящ № 3235/12.12.2022г. по описа на Министерство на правосъдието – ГД „Изпълнение на наказанията“ ОС „Изпълнение на наказанията“ - Варна се установява, че Т. С. С. е постъпил в Затвор-Варна на 17.12.2012 г. да търпи групирано наказание лишаване от свобода в размер на 17 години, наложено му с протокол № 943 от 18.12.2014 г. по НЧД № 1185/2014 г. по описа на ОС-Варна.

Няколко месеца след като започнал да изтърпява наказанието си Т. С. е изпитал силна болка в областта на долната част на корема, поради което е посетил медицинския център на затворническото общежитие, за оказване на медицинска помощ от лекуващия в ЗОО „Разделна“ д-р Р. Р.. Диагностициран е с ингвинална херния.

За периода от 2017 г. до 2022 г. Т. С. е посетил медицински кабинет в Затворническо общежитие „Разделна“ общо 47 пъти. За посочения период е бил конвоиран от Затворническо общежитие „Разделна“ до медицински център в Затвора-Варна общо 13 пъти. Допълнително е бил конвоиран и 7 пъти до външни болнични заведения от които на 19.10.2022 г. е изведен по спешност до МБАЛ „Света Анна“ – Варна за извършване на преглед при медицински специалист-гастроентеролог.

На 13.07.2022 г. Т. С. е конвоиран до МБАЛ „Света Анна“-Варна за извършване на медицински преглед при специалист хирург, поради наличие на болезнена ингвинална херния. Назначена му е медикаментозна терапия.

Н.М.И., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвор-Варна страда от заболявания „хипертония“ и „карцином на пикочния мехур“. Същият многократно е посещавал медицински кабинет в ЗО „Разделна“, където са му били извършвани медицински прегледи от доктор А.Б. и съответно са му били изписвани необходимите медикаменти. На 06.12.2021 г. Н.И. е бил конвоиран до ВМА-Варна, като е бил хоспитализиран в отделение по урология за провеждане на оперативно лечение. На същата дата Н.И. е депозирал декларация, че отказва да му бъде направена такава операция.

От лишените от свобода Н.М.И., О.М. и М.М. не са постъпвали молби до Затвор-Варна за лечение и осигуряване на медикаменти. О.Х.М., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в затвор-Варна страда от заболяване „гастрит“, за което му е предписана диета – храната да се приготвя чрез хидротермична топлинна обработка, варене или печене.

На лишения от свобода М.Г. е била поставена протеза на лявата му ръка.

На лишения от свобода Н.И. не е била закупувана протеза, а на лишените от свобода О.М. и М.М. не са били осигурявани средства за лекарства от бюджета на затвора. За периода от 01.10.2017 г. до 15.11.2022 г. администрацията на Затвор-Варна е осигурявала единствено лекарството „Сермион“.

От заключението на вещото лице по извършената и приета по делото съдебномедицинска експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено се установява, че от приложената медицинска документация е видно, че през периода след 04.03.2021г при Т. С. С. на 33 г са установени основно следните заболявания: гастрит, запек, хемороиди. През месец юли 2022г е установено наличие на ингвинална /слабинна/ херния. За тези заболявания системно е изписвана адекватна медикаментозна терапия. В справка от 21.02.2023г издадена от администрацията на Затвора Варна е посочено че за периода 01.10.2017г до 15.11.2022г на Т. С. са му били осигурявани лекарствени средства „Сермион“. „Сермион“ принадлежи към група лекарства, наречени ерго-алкалоиди, използва се за лечение на остри и хронични мозъчни метаболитно-съдови нарушения, в резултат на артериосклероза, тромбоза и емболизъм на мозъчните съдове, преходни нарушения на мозъчното кръвообращение (транзиторни исхемични атаки); главоболие; добавъчна терапия при артериална хипертония. Ингвиналната херния е

разширение на ингвиналния канал, в резултат на което вътрешни органи частично излизат извън коремната кухина. Ингвиналният канал е цепковидно пространство (обикновено с дължина 4-4,5 см), разположено между мускулите, фасциите и връзките на ингвиналната област. Въпреки факта, че хирургичният метод за лечение на херния (херниография) е единственият възможен, в случай на ингвинална херния, той крие риск от доста сериозни следоперативни усложнения - в 10-12% от случаите при пациенти, които са претърпели такава операция, възниква така наречен синдром на генитофеморална болка. В тази връзка, при пациенти с минимално тежки симптоми, в съвременната световна практика вместо планова хирургия се препоръчва т.н. „бдително изчакване“.

Поради освобождаване на Т. С. С. от затвора Варна спрямо него не е извършен медицински преглед от ВЛ.

Вещото лице заявява, че по принцип при неусложнени хернии не се налага хирургическа интервенция, ако не се усложни това състояние. Клиничната картина при неусложнените ингвинални хернии като цяло е хомогенна. Пациентът се оплаква от наличието на туморна издатина в ингвиналната област и болка с различна интензивност, особено по време на физическо натоварване. При пациенти с минимално тежки симптоми, в съвременната световна практика вместо планова хирургия се препоръчва т.н. „бдително изчакване“. При заклещена ингвинална херния операцията се извършва в спешен порядък. Поставянето на т.нар. „платно“ (меш) не е задължително. Поставянето му се преценява при всеки конкретен случай. Стойността на платното зависи от размери, качество, производител. Ориентировъчно цените варират от 35лв до 300 лв. и повече. Консервативно лечение и наблюдение може да се провежда от общопрактикуващ лекар. При необходимост от оперативна интервенция следва да се извърши от специалист коремен хирург. Такъв тип операции попадат в пакета от здравни дейности гарантиран от бюджета на НЗОК. Опасност за живота може да възникне при забавяне на лечението при възникнали усложнения на ингвинална херния.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Въззивната жалба, инициирала настоящото въззивно производство е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания, като съгласно указанията, дадени в т. 1 от ТР № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, служебно следи за приложението на императивни правни норми.

В обхвата на така посочените въззивни предели, ОС-Варна намира обжалваното решение за валидно и допустимо, като постановено от надлежен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в изискуемата форма и при наличието всички положителни, респ. липса на отрицателни процесуални предпоставки, обуславящи правото на иск и неговото надлежно упражняване.

Производството по делото е образувано по повод предявени от Т. С. С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДискр. За приемане за установено, че от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е осъществено по отношение на Т. С. С. дискриминационно отношение по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, изразяващо се в неосигуряването на полагаемата му се медицинска грижа/помощ за периода от 01.10.2017г. до 15.11.2022г. и за осъждането на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Т. С. сумата от 3000 лева, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди във вид на душевни болки и страдания- стрес, притеснение, унижение на човешкото достойнство, усещане за безпомощност, чувство на безизходица, психическо разстройство, търпени в резултат на дискриминационно отношение, ведно със законната

лихва от датата на депозиране на исковата молба – 15.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

Съгласно разпоредбата на чл. 6 от Конституцията на Република България: Всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права; Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗЗДискр. : Със защита по Закона за защита от дискриминацията се ползват всички физически лица на територията на Република България.

Разпоредбата на чл. 4 от ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на гореизброените признаци, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

Непряка дискриминация е налице, когато привидно неутрално действие, политика или правило, което се отнася за всички, има по-неблагоприятен ефект или последици за едни лица, в сравнение с други, поради конкретни техни характеристики (т.нар. защитени признаци).

Съгласно разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискр: В производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. Доказателствената тежест за установяване на дискриминационно отношение е на Т. С..

В настоящия случай не е установено по-неблагоприятно третиране на Т. С. С., на основата на лично положение и имуществено състояние, изразяващо се в неосигуряването на полагаемата му се медицинска грижа/помощ за периода от 01.10.2017г. до 15.11.2022г. , в сравнение с други лица, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ в затвора в град Варна.

От заключението на съдебномедицинската експертиза става видно, че спрямо Т. С. е приложено адекватно лечение, тъй като при неусложнени хернии не е необходима хирургическа интервенция, ако не се усложни състоянието на пациента. При пациенти с минимално тежки симптоми, в съвременната световна практика вместо планова хирургия се препоръчва т.н. „бдително изчакване“. При заклещена ингвинална /каквато в настоящия случай няма Т. С./ операцията се извършва в спешен порядък. Поставянето на т.нар. „платно“ (меш) не е задължително. Поставянето му се преценява при всеки конкретен случай. Консервативно лечение и наблюдение на пациенти с ингвинална херния може да се провежда от общопрактикуващ лекар.

Също така, от справка от 21.02.2023г, издадена от администрацията на Затвора Варна, става видно че за периода 01.10.2017г до 15.11.2022г на Т. С. са му били осигурявани лекарствени средства „Сермион“. „Сермион“ принадлежи към група лекарства, наречени ерго-алкалоиди, използва се за лечение на остри и хронични мозъчни метаболитно-съдови нарушения, в резултат на артериосклероза, тромбоза и емболизъм на мозъчните съдове, преходни нарушения на мозъчното кръвообращение (транзиторни исхемични атаки); главоболие; добавъчна терапия при артериална хипертония.

От същата справка става видно, че на Н.И., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора в град Варна не е закупувана протеза и на О.М. и М.М., също изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ в затвора в град Варна не са били

осигурявани средства за лекарства.

Изложеното води до категоричния извод, че за процесния период, по отношение на Т. С. не е било упражнено дискриминационно отношение от служители на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. По отношение на същия е приложено адекватно лечение на ингвинална херния и са му били осигурявани лекарствени средства „Сермион“, закупувани от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, което става видно и от приложените по делото фактури /на страници от 163 до 169 от първоинстанционното дело/.

С оглед липсата на осъществено от служители на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ спрямо Т. С. дискриминационно отношение, неоснователен се явява и искът за обезщетение за вреди, причинени от дискриминационно отношение.

По тези съображения, предявените от Т. С. С. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ обективно кумулативно съединени искове, с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДискр, за приемане за установено, че от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е осъществено по отношение на Т. С. С. дискриминационно отношение по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, изразяващо се в неосигуряването на полагаемата му се медицинска грижа/помощ за периода от 01.10.2017г. до 15.11.2022г. и за осъждането на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Т. С. сумата от 3000 лева, представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди във вид на душевни болки и страдания- стрес, притеснение, унижение на човешкото достойнство, усещане за безпомощност, чувство на безизходица, психическо разстройство, търпени в резултат на дискриминационно отношение, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 15.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението, следва да бъдат отхвърлени.

Крайните изводи на ОС-Варна и РС-Варна съвпадат, с оглед на което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По разностките:

Предвид изхода на делото и направеното искане, на основание чл. 78, ал. 3 във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, Т. С. С. следва да бъде осъден да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, при Министерство на правосъдието, сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото пред ОС-Варна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2943/17.08.2023 г. постановено по гр. д. № 11887/2022 г. по описа на ВРС, 7-ми състав, с което са отхвърлени обективно кумулативно съединените искове с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДискр. за приемане за установено, че от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е осъществено по отношение на Т. С. С. дискриминационно отношение по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, изразяващо се в неравно третиране по признак „лично положение“ и „имуществено състояние“, изразяващо се в неосигуряването на полагаемата му се медицинска грижа/помощ за периода от 01.10.2017г. до 15.11.2022г. и за осъждането на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Т. С. сумата от 3000 лева /три хиляди лева/, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в душевни болки и страдания - стрес, притеснение, унижение на човешкото достойнство, усещане за безпомощност, чувство на безизходица, психическо разстройство, търпени в резултат на дискриминационно отношение, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 15.11.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, Т. С. С. да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, при Министерство на правосъдието, сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/, представляваща юрисконсултско

възнаграждение за разглеждане на делото пред ОС-Варна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 75 от ЗЗДискр.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____